

ANTLA

Šiaulių Stasio Šalkauskio
gimnazijos
bendruomenės laikraštis

2012 m. vasaris Nr.5

Vasario 6-10 d. Comenius projekto "Work made e@sy" dalyviai lankėsi Ispanijoje, Brenes mieste. Mūsų gimnaziją atstovavo Gritė Ancevičiūtė (IIIb kl.), Paulina Gruslytė (IIIb kl.), mokytoja Daiva Oss ir direktoriaus pavaduotoja Jūratė Butkuvienė. Projekto dalyviai mokytojai atliko projekto koordinatorių vokiečių skirtas užduotis, aptarė projekto medžiagos talpinimą e-twinning platformoje bei numatė darbus, kuriuos mokytojai ir mokiniai turi atlikti iki projekto dalyvių susitikimo Lietuvoje balandžio 23-27 d.

Po trijų valandų skrydžio Barcelonos oro uoste neslėpėme šypsenu, nes čia mus pasitiko 22 laipsnių šiluma. Lietuvoje palikome sniegą ir 27 laipsnius šalčio. Taigi, išėjusios iš oro uosto skubėjome prasisegti striukes ir su fotoaparatais įamžinti nuostabias palmes... Barcelona! Pirmąją naktį praleidome viešbutyje, o rytą vykome į Seviliją.

Sevilijoje gyvena 1 mln. žmonių, miestas kiek mažesnis už Vilnių. Čia viena žymiausių pasaulio katedrų Cathedral y Giralda (~500 m.), iki šiol gyvuojantis seniausias pasaulio universitetas Universidad de Seville (~500 m.) bei jūrininkystės istorijos muziejus.

Įdomu, kad miesto centre prie katedros važinėja arklių karios. Stebėjomės, kaip apelsinmedžiai auga tiesiog gatvėje! Su autobusu pasiekėme viešbutį, prie jo laukė mano draugė ispanė Beatriz (15 m.) ir Gritės draugė Isabel. Į Brenes miestelį vykome traukiniu.

Šiame projekte dalyvavo įvairių šalių atstovai: prancūzai, italai, vokiečiai, islandai, danai, turkai, ispanai. Projekto dalyviai pristatė savo šalies tradicijas, papročius, patiekalus bei susipažino su ispaniškais tradicijomis. Taip pat ėjome su savo partneriais į jų pamokas mokykloje. Mokykla didelė, į akis krito siauri koridoriai ir tamsiai mėlynų plytelių sienos. Mokiniai vaikšto su šalikais ir pirštinėmis (jiems gi žiema☺), per pamokas šnekasi tarpusavyje.

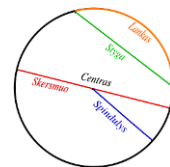
Šeima, kurioje viešėjau, buvo labai draugiška, rūpestinga ir linksma. Beatriz tėvai nemokėjo anglų kalbos, bet kuo puikiau bendravome gestais. Pasitiko vakariene su tradiciniu ispanų patiekalu-paella (ryžiai su padažu ir įvairiomis jūros gėrybėmis). Taip pat surengė šaunų vakarėlį: aprenė tradiciniais ispanų rūbais-flamenko, išdažė, sušukavo. Viešnagės metu buvo įdomu paragauti įvairių patiekalų, kurie lietuviškam skoniui nėra įprasti. Vaišinausi tradiciniu patiekalu-tortilla (kiaušiniai su bulvėmis). Ispaniški apelsinai skanūs ir sultingi.

Penkios dienos pralėkė akimirksniu. Buvo gaila palikti Beatriz šeimą. Laukiu, kada mano partnerė atvyks į Lietuvą ir ją galėsiu supažindinti su lietuvių kultūra ir papročiais.

Paulina Gruslytė (III b)

*****

Lygtys, teoremos, istorinės datos, rašybos taisyklės, interpretacijos... To ir dar labai daug ko mes mokomės mokykloje. Ar mokykla-vien tik mokslo žinių šaltinis? Jaunosios žurnalistės Gretos Jankauskytės iniciatyva surengėme gimnazistų apklausą. Žemiau pateikiame išsakytas mokinių mintis.

KO MES IŠMOKSTAME MOKYKLOJE?

Likus tik šimtui dienų iki egzaminų pradėdi suvokti, kad daugiau jau nieko neišmoksi, tačiau vis tiek nepaleidžiame rašiklių ir knygų iš rankų. Vis bandomė pasisemti žinių, užpildyti spragas ar įsisavinti daugiau informacijos. Juk šimtas dienų-dar ne pabaiga! Dar galima išmokti kelias papildomas datas, perskaityti daugiau kūrinių ar išspręsti niekad neįveiktą uždavinį... Bet, žinoma, būna dienų, kada į galvą pradeda lįsti pačios slogiausios mintys: „aš beviltiškas“, „aš nemoku“, „neišmoksiu“, „aš žlugęs“... „neišlaikysiu!“.

Užtenka! Užtenka tų blogų minčių. Savęs gailėjimasis, „ėdimas“ neatneš nieko gero, o dar labiau viską apsunkins. Bet jei kartais ši neviltis tave užkluptų, nenusimink! Mielas abituriente ir, žinoma, brangus šalkauskietis, prisimink, ką dabar tau pasakysiu. Galbūt tu ir nemoki visų matematinių ar fizikinių formulių, tačiau puikiai žinai draugystės formulę – tai pakantumas, kantrybė, atvirumas, supratimas ir meilė. Gal tau ir nesiseka rasti reikalingų atsakymų teksto suvokime, tačiau gerai nutuoki, kas tau yra svarbiausia: kokie žmonės tave verčia

suklusti, koks kelias tave traukia... Gal tau niekaip nesiseka įsiminti Žalgirio mūšio datos (1410 m. ☺), tačiau puikiai prisimeni savo klasiokų, draugų gimtadienių datas. Tu moki džiuginti, dalintis šypsena, stebinti, kurti, improvizuoti... To nemoko nei geografijos, nei chemijos vadovėliai. Jei prakalbome apie chemiją, vertėtų pridurti, kad jei tau nesiseka suvokti, kokia reakcija vyksta lygtyje, tu sugebi nuspėti aplinkinių reakciją į vieną ar į kitą dalyką. Taip tu išmoksti būti tolerantiškas, mandagus, laikytis taisyklių ir prireikus jas laužyti... Iš tikro, net nepagalvojame, kiek daug mus IŠMOKO MOKYKLA. Tai ne tik formulės, rašiniai, gramatika, milijonai datų... Tai mokėjimas bendrauti, bendradarbiauti, mokėjimas ištiesti pagalbos ranką, užjausti... Mokykla mus išmoko GYVENTI, galbūt ne visiškai savarankiškai, bet bent jau pratintis prie nenuspėjamo dabartinio pasaulio. Kas dabar gali pasirodyti sunku, tikriausiai rytoj atrodys juokingai☺.

Aurelija Urbonaitė (IV a)

Mokykla – tai ne tik formulės, taisyklės, teoremos, datos... Mokykloje mes išmokstame bendrauti su žmonėmis. Išmokstame gerbti, išklausti ir suprasti kitus žmones.. Norime eiti į mokyklą, kad pasimatytume su bendraklasiais, galėtume jiems pasipasakoti ir išklausti vieni kitus.

Roberta Navickaitė (II c)

Mokykla dažniausiai mums asocijuojasi su žodžiais: pamoka, mokytojai, pareigos, taisyklės, kartais net nuobodumas ar prievolė... Tačiau jei pažvelgsime giliau, mokykla - tai, mano nuomone, vertybių įskiepijimas, draugų, kurie gali likti visam gyvenimui, susiradimas ar ... pirmos meilės ieškojimas☺.

Kai pagalvoji, mokykloje praleidžiame dvylika metų! Ne kiekvienam duota iškęsti☺, tačiau vėliau tik padėkoti mokyklėlei galėsime... Nors ir sunku atrodo čia, tačiau puikiai žinome, kad tai vis dėlto lengviausias etapas... Nors... gal kaip tik sunkiausias? Juk čia didieji įskaudinimai, nusivylimai, tačiau kartu ir laimė, džiaugsmas, šypsena... Mokykla mus paruošia išeiti į tolimesnį džiaugsmą ar skausmą, mokykla mus moko tą džiaugsmą ar skausmą įveikti...

Stasio Šalkauskio gimnazija... Ši mokykla mane išmokė siekti savo tikslo ir svajonių, čia aš išmokau, ką reiškia turėti savo nuomonę ir ją pateikti kitiems. Gerbiu, kartais pykstu, galbūt kai kas ant manęs pyksta, bet vis dėlto MYLIU šią mokyklą. Čia, kaip ir visi kiti, galiu realizuoti save.

Svarbiausia NEBIJOTI. Nesvarbu, tu pirmokas ar ketvirtokas, svarbiausia, ar saugus čia jautiesi. O jei saugumo pritrūksta, bet žinai, kad gali padėti kitiems, padėk tą saugumą sukurti savimi, savo bendravimu ir vidumi...

Goda Alsytė (III d)

Mokykloje man patinka, nes praleidžiu nemažai laiko su bendraklasiais. Čia mokausi socialinio gyvenimo pagrindų, mokausi kovoti už save ir savo draugus. To reikia, nes ateityje laukia daug sunkumų ir šiuolaikinis pasaulis nėra rožinis.

(autorius redakcijai žinomas)

Mes mokomės tolerancijos, bendravimo ir pagarbos vienas kitam. Mokomės dirbti kartu ir bendradarbiauti. Suprantame, kaip svarbu neišsišokti, nuslopinti savąjį ego ir išklausti kitų nuomonę. Taip pat stengiamės mokytis iš kitų ir savų klaidų.

Greta Jankauskytė (III c)

INTERVIU SU KREPŠINIO KOMANDOS KAPITONU EDGARU SADLAUSKU

Kas lėmė pergalę, kovojant dėl MOLTEN TAURĖS 2012? Kaip ruošėtės krepšinio turnyro finalui, kaip vyko treniruotės?

Prieš varžybas buvome labai „užsivedę“, norėjome laimėti ir jautėmės esą verti tos taurės. Vyko intensyvios ir rimtos treniruotės, atidavėm visą save. Prieš varžybas į treniruotę susirinko visa komanda. Supratome, kad mūsų komandoje nebeliko „aš“, o yra tik „mes“. Kiekvienas žaidėjas parodė tai, ką moka geriausiai. Mums taip pat labai padėjo ir palaikė sirgaliai. Nesitikėjome, kad jų bus tiek daug. Buvo labai smagu, kai varžybų pabaigoje mums visi plojo☺.

Kokiom savybėm pasižymi mūsų gimnazistų komandos nariai ir treneris R. Stapulionis?

Mūsų komandos branduolys išlieka tas pats jau antri metai. Komanda ryžtinga. Visi tapome artimi ir labai gerai viens kitą pažįstame. Esame kaip šeima, kaip broliai, viens kitam visada padedame. Po treniruotės visada išeiname geros nuotaikos, nes labai daug prisijuokiam☺... Treneris R. Stapulionis griežtas, bet teisingas. Visada priima reikiamus sprendimus ir suvaldo komandą tada, kai to labiausiai reikia. Mes vieninteliai turim tokį gerą trenerį. Jis mums ir treneris, ir draugas.

Kokių juokingų ar rimtų nutikimų yra įvykę treniruočių ar varžybų metu?

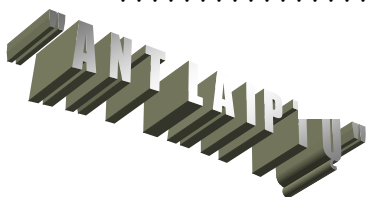
Esame susitarę, kad tai, kas vyksta rūbinėje, tas ir lieka rūbinėje. Galiu pasakyti, kad kiekvienas žaidėjas turi pravardes. Pvz., finalo MVP – Vainotas Bardauskas vadinamas Barzda☺. Ir norėtume, kad visa mokykla tai žinotų (*dabar jau tikrai žinos☺ - red. past.*) Juokingi nutikimai būna, kai važiuojame į varžybas. Bet .. apie tai pavasarį, kai į mokyklą parvešime dar vieną taurę☺.

Ko palinkėtum jaunajam krepšininkų pogrupiui?

Palinkėsiu daug pergalių, medalių, taurių... Kad būtų vieningi ir kad garsintų mokyklos vardą taip, kaip garsinome mes☺.

Interviu atsakymus užrašė Goda Alsytė (III d)

*****

Balsavimas lėmė, kad nuo šiol gimnazijos laikraštis vadinasi „ANT LAIPTŲ“ (pavadinimo autorė-gimnazijos direktorė **Z.Žuklijienė**) Į baigiamąjį pavadinimą atrankos turą pateko ir dar keli pavadinimai: „Paraštė“ (autorė-gimnazijos direktorė **Z.Žuklijienė**), „Gimnazijos spalvos“ (autorė-**G.Šoblinskaitė**) ir „Langas“ (2 e kl. anonimas/-ė-*prašome prisipažinti ir ateiti pasiimti prizą☺ - red. past.*). Pažadą tęsime: autoriai apdovanojami specialiais prizais-rašikliais, kad spėtų visas originalias mintis užsirašyti☺. Išskirtiniai saldūs prizai atitenka trečiokėms **B.Užkuraitei** ir **G.Alsytei**, atsiuntusioms daugiausiai pasiūlymų. Beje, visi išvardintieji bendruomenės nariai gimnazijos laikraštį gaus elektroniniu paštu pirmieji!

ABITURIENTŲ PRISIMINIMAI

Stasys Šlendaris (2-os laidos abiturientas): „Ir dabar prisimenu mokyklą, nors ją baigiau 1961 m. Prisimenu mokytojus, ypač savo auklėtoją Jūratę Sirtautienę. Labai mielas ir šiltas žmogus. Ji vis sakydavo, kad daugiau dėmesio skirčiau mokslams (mat, labiau mėgau žvejoti nei mokytis☺). Susitinku ją ir dabar, dalyvavau Sirtautų klasės atidaryme.“

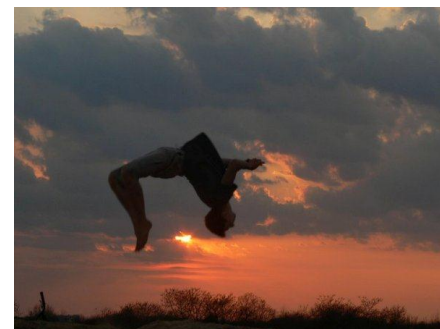
Laimutė Laurutytė (23-ios laidos abiturientė): „Mokykla-ta vieta, į kurią visada norisi sugrįžti. Sugrįžti pavaikščioti mokyklos koridoriais ir prisiminti vaikiškas išdaigas. Mokykloje mokėmės vienuolika metų: pirmą kartą peržengėme mokyklos slenkstį būdami septynerių, o atsisveikinome su mokykla jau suaugę - aštuoniolikmečiai. Čia ne tik mokėmės, bet ir šokome, dainavome, vaidinome... Vienuolika metų mus mokė daug mokytojų - tolerantiškų, reiklių, atlaidžių... Jiems visiems norisi padėkoti už pačius paprasčiausius dalykus: už išminktą raidę bei parašytą žodį, už įrodytą teoremą, už Lietuvos geografijos bei istorijos pažinimą, už nuoširdų bendravimą, už keliones... Džiaugiuosi, kad vienuolika metų mokiausi 7-ojoje vidurinėje mokykloje (dabar Stasio Šalkauskio gimnazija). Ir dabar, praėjus trisdešimčiai metų, sakau-tai mano mokykla!“

Indrė Stankaitytė (52-os laidos abiturientė): „Daug kas mokyklą vadina antraisiais namais. Iš tiesų, man jie ir buvo antrieji namai, nes nuo pat pirmos iki dvyliktos klasės myniau tą patį kelią į mokyklą, ėjau pro tas pačias mokyklos duris, sėdėjau tose pačiose klasėse ir, žinoma, dvylika metų valgiau mokyklos valgykloje, kur man labai patiko pūkučiai☺. Dabar tik šypsena kelia prisiminus, kaip drebėdavau iš baimės, kai būdavau nepadariusi namų darbų. Nežinau kodėl, bet pagalvojus apie mokyklą, visada prisimenu matematikos mokytoją Kęstutį Stasiūną. Matyt, labiausiai jo bijodavau. Mokytojas man sakydavo, kad vietoj to, kad perku bandeles, turėčiau taupyti universitetui☺. Nors mano klasė nebuvo pati draugiškiausia, bet per žiburėlius, klasės pasisėdėjimus visada būdavo gera pabūti drauge, pajusti klasės vieningumą ir matyti auklėtojos ir klasiokų šypsenas (dėl artėjančių atostogų☺). Daugiau, matyt, jau taip nebesusėsime visi kartu prie stalo, padengto žvakėmis, arbatų puodeliais ir tortu... Išėjus į platųjį pasaulį, jaučiu nostalgiją gimnazijai, visko ilgiuosi. Net paprasčiausio skambučio pasiilgstu. O koks džiaugsmas sutikus mokytoją-visada malonu pasišnekučiuoti. Mokyklą baigiau, ji liko praeityje, bet šviesūs prisiminimai visada gyvens mano širdyje. Išdidžiai visiems galiu sakyti, kad baigiau Stasio Šalkauskio gimnaziją, beje, kaip ir mano mama☺.“

KŪRYBA

*Nuraščiau visus žodžius.
Tyloje dabar skęsta mano balsas,
atskuos iš toli šiltas lietus,
kutens mano kojas basas.
Pūkais dangus apibarstytas,
keliauja jais mano pėdos,
kur pasaulis minkštas
ir beprasmėm lieka bėdos...*

Greta Jankauskytė (III c)

Atsiribojimo triumfas

*Spinduliuoja vienatvė,
gyva, matyt, esi, mano
drauge.*

Iš toli galėčiau tave atpažint...

Ir surasti.

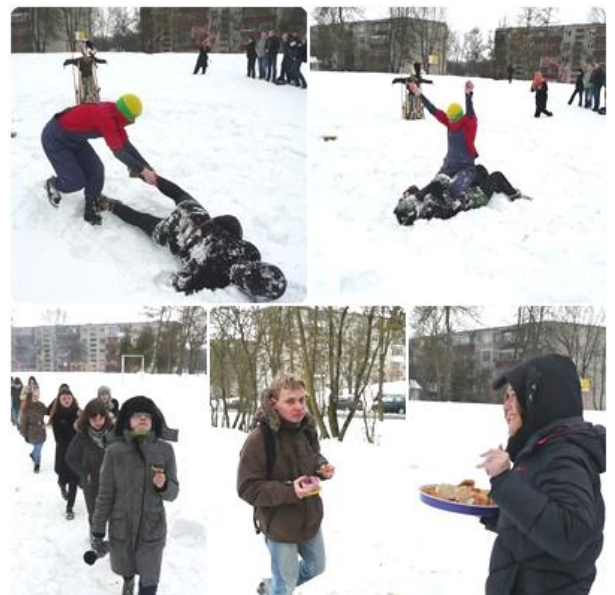
*Aš sudrumsčiau vandenį,
kad galėčiau nors
minutėlę pabūti tavo centre.
Ten, kur sustoja plakti širdis.
ir palydovai manęs nerastų.*

*Čia nurimsta mintys,
ir imu kilti
bespalviais sparnais
į neribojamą erdvę,
kad pabūčiau
savim...*

Greta Jankauskytė (III c)

STOP KADRAS

SAUSIO 13 – OJI GYVA...

**UŽGAVĖNĖS GIMNAZIJOJE IR MIESTE – MŪSŲ
PERSIRENGĖLIAI VIJO ŽIEMĄ IR SAVO BUVUSIOSE
MOKYKLOSE, IR „ŠIAULIŲ NAUJIENŲ“
REDAKCIJOJE IR MOKYTOJŲ KLUBE „ŠVIESA“ . O
ŽIEMA ĖMĖ IR IŠSIGANDO ☺...**

STOP KADRAS

ŠIMTADIENIS ...

TRADICIJA TAPĖS KETVIRTOKŲ SPEKTAKLIS, APVAINIKUOTAS RIMTAIS IR SILDŽIAIS TREČIOKŲ PALINKĖJIMAIS ☺...

